קרח Korach

Numbers 16:1-18:32

- וַיִּקָח קְּרֵח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קָהָת בֶּן־לַוֵי וְדָתָּן וַאֲבִירָם בְּנֶי אֱלִיאָב וְאָוֹן בֶּן־פֶּלֶת בְּנֶי רְאוּבַן:
- 1 Now Korah, son of Izhar son of Kohath son of Levi, betook himself, (betook himself Lit. "took"; nuance of Heb. uncertain.) along with Dathan and Abiram sons of Eliab, and On son of Peleth—descendants of Reuben (descendants of Reuben According to Num. 26.5, 8–9, Eliab was son of Pallu, son of Reuben.) —
- וַיָּלָמוּ לפִנֵי משֶׁה וַאֲנָשֶים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֶל חֲמִשַׂים וּמַאתְיִם נְשִׂיאֶי עָדָה קרָאַי מוֹעָד אַנִשֵּי־שֵׁם:
- 2 to rise up against Moses, together with two hundred and fifty Israelites, chieftains of the community, chosen in the assembly, men of repute.
- וַיְקְהַלוֹּ עַל־מֹשֶׁה וְעָל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרָוּ אֲלֵהֶם רַבּ־לָכֶם כִּי כָל־הַעְדָה כַּלָם קדשִים וּבַתוֹכַם יָהֹוָה וּמַדִּוּעַ תַתְנַשַאוּ עַל־קַהָל יְהוַה:
- 3 They combined against Moses and Aaron and said to them, "You have gone too far! For all the community are holy, all of them, and הוהי is in their midst. Why then do you raise yourselves above 'הוה' congregation?"
- וִישִׁמַע מֹשֵׁה וַיִּפִּל עַל־פָּנָיו:
- 4 When Moses heard this, he fell on his face. (he fell on his face Perhaps in the sense of "his face fell.")
- וַיְדַבֵּר אֶל־קֹרַח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ לַאמֹר בُקר וְיֹדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׂר־לֶוֹ וְאֵת־הַקְדָוֹשׁ וְהִקָרֵיב אֵלִיו וְאָת אֲשֶׁר יִבְחַר־בִּוֹ יַקְרֵיב אֵלִיו:
- 5 Then he spoke to Korah and all his company, saying, "Come morning, הוהי will make known who is [God's] and who is holy by granting direct access; the one whom [God] has chosen will be granted access.
- זְאת עֲשֵׁוּ קחו־לָכֶם מַחְתוֹת קרַח וְכָל־עֲדָתְוֹ:
- 6 Do this: You, Korah and all your (your Lit. "his.") band, take fire pans,
- וּתְנַוּ בָהָן ו אֵשׁ וְשִּׂימוּ צְלֵיהֶן ו קטֹרֶת לִפְנָי יְהֹוָהׁ מָחֶר וְהְיָּה הָאְישׁ אֲשֶׂר־יִבְחָר יְהֹוָה הָוּא הַקָּדְוֹשׁ רַב־לָכֶם בְנִי לַוִי:
- 7 and tomorrow put fire in them and lay incense on them before הוהי. Then the candidate (candidate Lit. "participant whose involvement defines the depicted situation"; trad. "man." See the Dictionary under 'ish.) whom הוהי chooses, he shall be the holy one. You have gone too far, sons of Levi!"
- וַיִאמֵר משה אֵל־קרַח שמעו־נָא בַנָי לַוִי:
- 8 Moses said further to Korah, "Hear me, sons of Levi.
- הַמְעָט מַכֶּם כִּי־הַבְּהִילֹ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאַל אֶתְכֶם מַעֲדָת יִשְׂרָאֵל לְהַקּרָיב אֵתְכֵם אֵלִיו לָעֲבֹד אָת־עַבֹדַת מִשֹׁכַן יָהוֹה וָלַעֲמֵד לִפְנֵי הַעָּדָה לְשַׂרָתַם:
- 9 Is it not enough for you that the God of Israel has set you apart from the community of Israel and given you direct access, to perform the duties of 'הוה's Tabernacle and to minister to the community and serve them?
- 10 וַיַּקְרֵבְ אְתְךָ וְאֶת־כָל־אַתֶּיךְ בְנֵי־לֵוִי אִתְךְ וּבִקשׁתֶם נַּם־כְּהֻנָּה:
- 10 Now that [God] has advanced you and all your fellow Levites with you, do you seek the priesthood too?

- that you and all your לָכַן אַתָּהֹ וְכַל־עַדְתַן הַנּעַדִים עַל־יִהוְה וִאָהֵרָן מַה־הוֹא כֵּי)תלונו(]תלינו[עליו:
 - company have banded together. For who is Aaron that you should rail against him?"
- 12 נִישִלָּח משֵה לִקרֶא לִדָתָן וַלַאֲבִירָם בַּנֶי אֱלִיאָב וַיֹאמרוּ לָא נַעֲלָה:
 - Moses sent for Dathan and Abiram, sons of Eliab; but they said, "We will not come!
 - 13 הַמִּעָּט כִּי הַעֵלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבָת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִיתְנוּ בַּמִּדְבְּר כי־תשתבר עלינו גם־השתבר:
 - Is it not enough that you brought us from a land flowing with milk and honey to have us die in the wilderness, that you would also lord it over us?
 - וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה:
 - ביאוֹנו וַהְּתַּךְלָנוּ נַחֵלָת שַׁרָה 14 Even if you had (Even if you had Lit. "You have not even.") brought us to a land flowing with milk and honey, and given us possession of fields and vineyards, should you gouge out the eyes of those involved? (gouge out the eyes of those involved Gouging out the eyes was punishment for runaway slaves and rebellious vassals; cf. 2 Kings 25.4–7; Jer. 39.4-7; 52.7-11. "Those involved" (NJPS "those men"; see the Dictionary under 'ish) is a euphemism for self-reference; cf. 1 Sam. 29.4.) We will not come!"
- וַיָּחַר לִמֹשֵׁהֹ מֵאֹד וַיֹּאמֵר אֵל־יִהוֹּה אַל־תַפֵּן אֵל־מַנְחָתָם לֹא חַמֹוֹר אֵחָד מהם נשאתי ולא הרעתי את־אחד מהם:
- Moses was much aggrieved and he said to הוהי, "Pay no regard to their oblation. I have not taken the ass of any one of them, nor have I wronged any one of them."
- 16 And Moses said to Korah, "Tomorrow, you and all וַיָּאמֵר מֹשֵׁהֹ אֲל־קֹרֶח אַתְהֹ וְכַל־עַדְתְןְלַ הֵיוִ לִפְנֵי יִהוָֹה אַתָּה וְהֵם ואַהַרן מַחַר:
 - your company appear before הוהי, you and they and Aaron.
- 17 וּקחָוּ | אַישׁ מַחְתָּתוֹ וּנְתַתָּם עֲלֵיהֶם קַטֹּרֶת וְהִקְרַבְתֵּם לִפְנָי יְהֹוָהֹ איש מַחתַתוֹ חַמשִים ומאתים מַחתת ואַתַה ואַהַרן אִישׁ מַחתתו:
 - Each of you take your fire pan and lay incense on it, and each of you bring that fire pan before הוהי, two hundred and fifty fire pans; you and Aaron also [bring] your fire pans."
 - 18 וַיִּקחוו אָישׁ מַחִתְּתוֹ וַיִּתְנָוּ עֵלֵיהֵם אֵשׁ וַיָּשַׁימוּ עֵלֵיהֵם קטְרֵת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
 - They each took their fire pan, put fire in it, laid incense on it, and took a place at the entrance of the Tent of Meeting, as did Moses and Aaron.
 - 19 נַיַקהַל עַלִיהָם קְּבַח אַת־כַּל־הַעַרָה אַל־פַּתַח אָהֵל מוֹעָד וַיֵּרָא כבוד־יהוַה אֵל־כַל־הַעַדַה:
 - Korah gathered the whole community against them at the entrance of the Tent of Meeting. Then the Presence of הוהי appeared to the whole community,
 - 20 נידבר יהוה אל־משה ואל־אַהַרן לַאמר:
 - and הוהי spoke to Moses and Aaron, saying,
 - 21 הבַדלו מתוך העדה הוָאת וַאַכַלֵה אתם כרגע:
 - "Stand back from this community that I may annihilate them in an instant!"
- וַיִּפְלָוּ עַל־פְנֵיהֶם וַיָּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֶי הָרוּחִת לְכָל־בָּשַׁר הָאִישׁ אֶחָדׁ יַחֲטַא וִעַל כַּל־הַעָדַה תקצף:
- But they fell on their faces and said, "O God, Source (Source Lit. "God.") of the breath of all flesh! When one member (member Lit. "participant whose involvement defines the depicted situation." Trad. "man." See the Dictionary under 'ish.) sins, will You be wrathful with the whole community?"

- spoke to Moses, saying, הוהי 23 וַיִּדַבֶּר יְהוָה אֱל־מֹשֶׁה לֵּאמִר:
- בּבְּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֶר הְעָלוֹּ מִסְבִּיב לְמִשֹּׂכְן־קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירְם: 24 "Speak to the community and say: Withdraw from about the abodes of Korah, Dathan, and Abiram."
 - :וַיָקם מֹשֶׂה וַיֻּלֶּךְ אֶלֹ־דִּתְן וַאֲבִירֶם וַיֵּלְכְּוּ אַחֲרָיו זִקנֶּי יִשְׂרָאִל מאָה וַיָּלֶךְ אָלֹ־דִּתְן וַאֲבִירֶם וַיֵּלְכְוּ אַחֲרָיו זִקנֶּי יִשְׂרָאִל: Moses rose and went to Dathan and Abiram, the elders of Israel following him.
- וַיְדַבַּר אֶל־הַעֶּרָה לֵאמֹר סִוּרוּ נָא מֵעַל אָהֱלֵי הָאֲנָשִים הָרְשַׁעִים הָאַלֶּה וָאַל־תִּגִּעוּ בַּכִל־אֵשֵׁר לְהַם פַּן־תִּסְפּוּ בַּכִל־חַטֹאתִם:
 - 26 He addressed the community, saying, "Move away from the tents of these wicked men (wicked men Or "guilty parties"—alluding to the crime of insurrection, for which they are about to be punished. Cf. Exod. 2.13; Deut. 25.1; 2 Sam. 4.11. On "men," see note at Gen. 19.5.) and touch nothing that belongs to them, lest you be wiped out for all their sins."
 - 27 נַיֵּעֶלוּ מֵעֶל מִשְׂכַּן־קְּרַח דָּתָן נַאֲבִירָם מַסְבֶיב וְדָתָּן נַאֲבִירָם יָצְאַוּ נִצָּבִים פָּתַח אָהֵלֵיהֶם וּנְשֵיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם:
 - 27 So they withdrew from about the abodes of Korah, Dathan, and Abiram. Now Dathan and Abiram had come out and they stood at the entrance of their tents, with their wives, their adult children, (adult children So Ibn Ezra. Lit. "children.") and their little ones.
 - וַנֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תְּדְעוּן כִי־יְהוָה שַּׂלְחַׂנִי לַעֲשׁוֹת אֶת כָל־הָמַעֲשִׂים הָאֲלֶה כִי־לָא מִלְבִי:
 - 28 And Moses said, "By this you shall know that it was הוהי who sent me to do all these things; that they are not of my own devising:
- 29 אם־כְמִוֹת כָּל־הָאָדָם יְמַתְוּן אֵלֶה וּפְקדַת כָּל־הַאָדָם יִפָּקד עֲלֵיהְם לְא יְהוָה שַׂלָתְנִי:
- 29 if these people's death is that of all humankind, if their lot is humankind's common fate, it was not הוה' who sent me.
 - וְאָם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהֹנָה וּפִצְתָּה הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבְלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשָׂר לָהֶם וְיָרְדִּוּ חַיִּים שְאֵלָה וְיִדַעְתְּיֶם כִּי נְאֲצֵוּ הָאֲנָשִׁים הָאֶלֶה אֶת־יְהֹנָה:
- 30 But if הוהי brings about something unheard-of, so that the ground opens its mouth and swallows them up with all that belongs to them, and they go down alive into Sheol, you shall know that those involved have spurned הוהי."
- וַיְהִיּ כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אָת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֲלֶה וַתִּבָּקע הָאֲדָמָה אֲשֶׂר תַחתִיהֵם:
 - 31 Scarcely had he finished speaking all these words when the ground under them burst asunder,
- 32 נתפְתָח הָאָׁרֶץ אֶת־פִּיה נִתְבְלָע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵיהְם וְאָת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׂר לִלְרָח וָאָת כַּל־הַרָכִוּש:
 - 32 and the earth opened its mouth and swallowed them up with their households, all Korah's people and all their possessions.
 - וַבַּרְדוּ הָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתְּכָס עֲלֵיהֶם הָאָּכֶץ וַיֹּאבְדְוּ מִתְּוֹךְ הַקּהָל:
- 33 They went down alive into Sheol, with all that belonged to them; the earth closed over them and they vanished from the midst of the congregation.
- וְכָל־יִשֹׂרָאֵל אֲשֶׂר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלֶם כֵּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלָעְנוּ הַאַרֵץ:
 - 34 All Israel around them fled at their shrieks, for they said, "The earth might swallow us!"
- וְאָשׁ יָצְאָה מֵאָת יְהֹוֶה וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּים וּמָאתַּיִם אִישׁ מַקרִיבֶי הַקְטַׂרֵת:
- 35 And a fire went forth from הוהי and consumed the two hundred and fifty contestants (contestants Lit. "participants whose involvement defines the depicted situation." Trad. "men." See the Dictionary under 'ish.) offering the incense.

- נידבר יהנה אל־משה לאמר:
- (In some editions, the following passage is counted as the continuation of chapter 16; see note at v. 16, below.) הוהי spoke to Moses, saying:
- אֱמٌר אֶל־אֶלְעָזֶר בֶּן־אַהֲרָן הַכֹּהֵוֹ וְיָרָם אֶת־הַמַחְתֹּתֹ מִבְּין הַשְּׂרֵפָּׁה וְאֶת־הָאֶשׁ זְרֵה־הַלְאָה כִּי קדָשוּ:
- 2 Order Eleazar son of Aaron the priest to remove the fire pans—for they have become sacred—from among the charred remains; and scatter the coals abroad.
- אֵת מַחְתוֹתُ הְחַטָאִים הָאֵלֶה בְנַפְשׁתָּם וְעָשׁוּ אוּתָם רִקָעֵי פַּחִים צִפְּוּי לַמִּזְבֵּת כִי־הִקְרִיבֶם לִפְנֵי־יְהוֹה וַיִּקְהֲשׁוּ וְיְהְיָוּ לְאִוֹת לִבְנָי ישׂרָאֵל:
- 3 (Meaning of parts of verse uncertain.) [Remove] the fire pans of those who have sinned at the cost of their lives, and let them be made into hammered sheets as plating for the altar—for once they have been used for offering to הוהי, they have become sacred—and let them serve as a warning to the people of Israel.
- וַיִּקְّח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אָת מַחְתַּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׂר הִקְרֻיבוּ הַשִּׂרֻפִּים וַיְרַקעוּם צִפִּוּי לַמִזְבַּחַ:
- 4 Eleazar the priest took the copper fire pans which had been used for offering by those who died in the fire; and they were hammered into plating for the altar,
- זִּכָּרוֹן לִבְנֶי יִשִּׂרָאֵל לְּמַשׁן אֲשֶּׁר לְא־יִקְרַב אְישׁ זָּר אְשֶׁר לְּא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקטָיר קִטֹּרֶת לִפְנֶי יְהֹוֶה וְלְא־יִהְיָה כְּלְּרֵחׁ וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֵּׂר דִּבָּר יְהוָה בִּיַּד־משָּׁה לְוֹ:
- 5 as הוהי had ordered him through Moses. It was to be a reminder to the Israelites, so that no outsider—one not of Aaron's offspring—should presume to offer incense before הוהי and suffer the fate of Korah and his band.
- וַיִּלֹנוּ כָּל־עֲדָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מְמָחֲרָת עַל־מֹשֶׁה וְעְל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הַמִתָּם אֶת־עָם יְהֹנָה:
- 6 Next day the whole Israelite community railed against Moses and Aaron, saying, "You two have brought death upon 'הוה' people!"
- וּיְהִי בְּהִקּהָל הָעִדָּה עַל־מֹשֶׁה וְעְל־אַהֶרֹן וַיִּפְנוּ אֶל־אַהֶל מוֹעֵד וְהְנָּה כִסְהוּ הָעָגָן וַיֵּרָא כְבְוֹד יְהֹנָה:
- The But as the community gathered against them, Moses and Aaron turned toward the Tent of Meeting; the cloud had covered it and the Presence of מוהי appeared.
- וַיָבָא מֹשֵׁה וְאַהַרֹּן אֶל־פְנֵי אְהֶל מוֹעָד:
- 8 When Moses and Aaron reached the Tent of Meeting,
- וַיִדַבֶּר יְהוָה אֶל־משֶה לֵאמְר:
- 9 הוהי spoke to Moses, saying,
- 10 הַלמוּ מִתוֹךְ הָעָדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אתם כִּרְגַע וַיִּפְלִּוּ עַל־פּנֵיהָם:
 - 10 "Remove yourselves from this community, that I may annihilate them in an instant." They fell on their faces.
- 11 ניאמר משה אַל־אַהַרֹן קח אֶת־הַּמַחְתָּה וְתֶן־עְלֶּיה אֵשׁ מַעְל הַמִּזְבֵּׁתֹ וְשִׁים קטֹרֶת וְהוֹלֶךְ מְהַרָּה אֶל־הַעִרָה וְכַפֶּר עֲלֵיהַם כִי־יִצְא הַקְצֶף מַלִּפְנָי יְהוֹה הַתַּל הַנָּנֶף:
- 11 Then Moses said to Aaron, "Take the fire pan, and put on it fire from the altar. Add incense and take it quickly to the community and make expiation for them. For wrath has gone forth from 'הוה: the plague has begun!"

- בו הַהָּל וְהַנָּה הַחֶל וֹהְנָה הַחָל וִהְנָה הַחָל Aaron took it, as Moses had ordered, and ran to הַנֶגַף בַעם וַיִּתֵן אֵת־הַקטֹרֶת וַיִּכַפֶּר עַל־הַעָם:
 - the midst of the congregation, where the plague had begun among the people. He put on the incense and made expiation for the people;

 - he stood between the dead and the living until the ניַעמד בַּין־הַמַתִּים וּבַין הַחַיָּים וַתַעְצֵּר הַמַגַּפָה: plague was checked.
 - 14 וַיִּהִיוֹ הַמֵּתִים בַּמַגֵּפָּה אַרִבַעָה עָשַׂר אֵלֵף ושֹבָע מֵאָות מִלְבָד הַמֵתִים עַל־דבַר־קרַח:
 - Those who died of the plague came to fourteen thousand and seven hundred, aside from those who died on account of Korah.
 - 15 וַיָשָׂב אַהַרֹּן אֵל־מֹשֵׂה אֵל־פַתַח אָהֵל מוֹעָד וִהַמַגַּפָה נֵעֲצְרָה:
- Aaron then returned to Moses at the entrance of the Tent of Meeting, since the plague was checked.
 - 16 וַיִּדְבֶּר יִהוָה אֱל־מֹשֶׁה לֵאמִר:
- (This verse constitutes 17.1 in some editions.) הוהי spoke to Moses, saying:
- דַבֶּר ו אֵל־בַנֶּי יִשׁרָאֵל וִקְח מַאִתְּם מַטָה מַטַה לְבַית אָב מַאַת כַל־נִשִיאָהֶם לבַית אָבתַם שנֵים עשר מַטות אִיש אַת־שִׁמוֹ תכתב על־מטהו:
- Speak to the Israelite people and take from them—from the chieftains of their ancestral houses (of their ancestral houses I.e., of their tribes.) —one staff for each chieftain of an ancestral house: twelve staffs in all. Inscribe each one's name on his staff,
- 18 ואַת שָם אַהַרֹן תִכִתְב עַל־מַטָה לַוָי כִּי מַטַה אֲחַד לַרְאשׁ בֵּית אֲבוֹתְם:
 - there being one staff for each head of an ancestral house; also inscribe Aaron's name on the staff of Levi.

 - בו אועד לכני הערות Deposit them in the Tent of Meeting before the והנחתם באהל מועד לפני הערות אשר אועד לכם שמה: Pact, where I meet with you.
 - והָיָה הָאֵישׁ אֲשֶׁר אָבַחַר־בִּו מַטָהוּ יִפַּרָח וַהַשַּׂכֹתִי מַעְלַי אַת־תּלְנוֹת בני ישראל אשר הם מלינם עליכם:
 - The staff of the candidate (candidate See note at 16.7.) whom I choose shall sprout, and I will rid (I will rid Meaning of Heb. wa-hashikkothi uncertain.) Myself of the incessant mutterings of the Israelites against you.
- 21 וַיִדַבֵּר משֵה אֵל־בַנֵי יִשִׁרָאֵל וַיִּתְנָוּ אֵלָיו ו כַל־נִשִּׁיאֵיהֵם מַטַה לְנָשַׂיא אֶחָד מַטֵּה לְנָשִיא אֶחָד לְבַית אֲבתֹם שׁנֵים עְשַׁר מַטַות וּמַטֵה אַהַרֹן בַתוֹרָ מַטוֹתִם:
 - Moses spoke thus to the Israelites. Their chieftains gave him a staff for each chieftain of an ancestral house, twelve staffs in all; among these staffs was that of Aaron.
 - 22 וַיַּנָח משָה אַת־הַמַטת לפני יהוָה בַאְהֵל הַעָּדָת:
 - Moses deposited the staffs before הוהי, in the Tent of the Pact.
 - 23 וַיִהֵי מִמָּחַרָת וַיָּבָא משֵה אֵל־אָהֵל הַעָדות והְנֶה פַּרָח מַטַה־אַהֵרן לבַית לָוַי וַיִּצֵא פַּׁרָחֹ וַיַּצֵץ צִיץ וַיִּגַמַל שקדים:
- The next day Moses entered the Tent of the Pact, and there the staff of Aaron of the house of Levi had sprouted: it had brought forth sprouts, produced blossoms, and borne almonds.
 - 24 וַיצֹא משַה אַת־כָל־הַמַטֹּת מִלְפַנָי יִהוֹה אֵל־כָל־בַנֵי יִשׂרָאַל וַיִּרְאָוּ ויקחו איש מטהו:
- Moses then brought out all the staffs from before to all the Israelites; each identified and recovered his staff.
- 25 וַיאמר יִהוֹה אֵל־מעוֹה הָעוֹב אַת־מַטַה אַהֵרוֹ לִפַּנֵי הָעָדוּת לִמְשִׁמֶרֵת לאות לבני־מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו:
- said to Moses, "Put Aaron's staff back before the Pact, to be kept as a lesson to rebels, so that their mutterings against Me may cease, lest they die."

- בן עשה: אתו כן עשה היהוה had commanded him, so he did.
- אבדנו:
- וויאמרוֹ בנִי ישׁרָאֵל אַל־משה לַאמַר הַן גַוַענוּ אַבְדנוּ כַּלְנוּ 27 But the Israelites said to Moses, "Lo, we perish! We are lost, all of us lost!
- 'הוהי Everyone who so much as ventures near כל הַקרֶב וּ הַקרֶב אֱל־משַכָּן יְהוָה יָמַוּת הַאָם תַמנוּ לְגוֹע: Tabernacle must die. Alas, we are doomed to perish!"

- וַיָאמֵר יִהוָהֹ אֵל־אַהַלן אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית־אָבִיךָ אִתְּךְ תִשֹאוּ אֵת־עַוֹן הַמִקרָשׁ ואַתָּהֹ וּבָנֶיךָ אָתְּךָ תִשֹאָוּ אֵת־עַוֹן כִּהַנַּתְכֶם:
- said to Aaron: You and your sons and the ancestral house under your charge shall bear any guilt connected with the sanctuary; you and your sons alone shall bear any guilt connected with your priesthood.
- ַוּגָם אַת־אַחֵּיךָ מַטַּה לֵוִי שַבַט אָבִיךָ הַקרָב אִתְּרָ וִיִּלְוִוּ עָלֵיךָ וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת:
- You shall also associate with yourself your kinsmen the tribe of Levi, your ancestral tribe, to be attached to you and to minister to you, while you and your sons under your charge are before the Tent of the Pact. (while you and your sons ... Tent of the Pact Force of Heb. uncertain.)
- ושמרו משמרתך ומשמרת כל־הַאָהֵל אַך אַל־כִּלֵי הַקְבַש וָאֵל־הַמַזִבַּתֹ לָא יִקּלָבוּ וִלְא־יָמֵתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתַם:
- They shall discharge their duties to you and to the Tent as a whole, but they must not have any contact with the furnishings of the Shrine or with the altar, lest both they and you die.
- וְנִלְנַוּ עַלֶּיךָ וְשַׂמְרוּ אֶת־מִשִּׁמֶּרֶת אַהֶל מועד לְכָל עֲבֹדָת הָאָהֶל וְזָר לא־יִקרַב אַלִיכַם:
- They shall be attached to you and discharge the duties of the Tent of Meeting, all the service of the Tent; but no outsider shall intrude upon you
- ושמרתם את משמבת הקבש ואת משמבת המובח ולא־יהיה עוד קצף על־בני ישראל:
- as you discharge the duties connected with the Shrine and the altar, that wrath may not again strike the Israelites.
- וַאַנִי הנָה לָלָחִתִּי אַת־אַחַיכֶם הַלִּוִיָּם מִתְוֹךְ בַנָי יִשֹׂרָאַל לָכֵּם מַתַנָה נִתְנִים לִיהֹוָה לַעֲבֹּד אֶת־עֲבֹדָת אְֹהֶל מוֹעְד:
- I hereby take your fellow Levites from among the Israelites; they are assigned to you in dedication to do the work of the Tent of Meeting;
- וִאַתָּה וּבָנֶיךָ אָתְךָּ תִשִּׁמִרוּ אֵת־כִּהְנַּתְכֵם לִכָל־דִּבָר הַמִּזִבֶּח וּלִמבֶּית לַפַּרְכֵת וַעַבַדתַם עַבֹּדָת מַתְנָה אַתַן אַת־כַהְנַתכַם וִהַזָּר הַקרֵב יוּמַת:
- while you and your sons shall be careful to perform your priestly duties in everything pertaining to the altar and to what is behind the curtain. I make your priesthood a service of dedication; any outsider who encroaches shall be put to death.
- וַיְדַבֶּר יְהֹוָהٌ אֱל־אַהֲרןٌ וַאֲנִיּ הִנָּה נָתְתִי לְךָ אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְרוּמֹתְי לַכָל־קִדְשֵׁי בַנֵי־יִּשׁׁרָאֵל לְךָ נִתַתִּים לִמַשֹּׁחָה וּלבַנֵיךָ לְחַק־עוֹלָם:
- spoke further to Aaron: I hereby give you charge of My gifts, all the sacred donations of the Israelites; I grant them to you and to your sons as a perquisite, (perquisite See the first note at Lev. 7.35.) a due for all time.

- זָה־יִהְיָה לְךָ מִקְדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מוְ־הָאֲשׁ כָּל־קְּרְבַּנָּם לְכָל־מִנְחַתְּם וּלְכַל־חַטַאתָם וּלְכַל־אֵשַמַם אֲשֵר יַשִיבוּ לִי קְדֵש קדַשֵים לְךָ הְוּא
- This shall be yours from the most holy sacrifices, the offerings by fire: (the offerings by fire Force of Heb. min ha-'esh uncertain; lit. "from the fire.") every such offering that they render to Me as most holy sacrifices, namely, every meal offering, sin offering, and guilt offering of theirs, shall belong to you and your sons.
- 10 בקדש הַקַּדָשִים תאכלַנוּ כַל־זָכָר יאכָל אתו קדש יהיֵה־לָדְ:
 - You shall partake of them as most sacred donations: only males may eat them; you shall treat them as consecrated. (you shall treat them as consecrated Or "they are consecrated for your use.")
- 11 ווה־לף תרומת מתנָם לכָל־תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך וַלְבַנתֵיךָ אָתַךָ לְחַקּ־עוֹלָם כַּלֹ־טַהוֹר בַבֵיתַךָ יאכַל אתו:
 - This, too, shall be yours: the gift offerings (gift offerings Cf. Lev. 7.29ff.) of their contributions, all the elevation offerings of the Israelites, I give to you [and your wives], to your sons, and to the daughters that are with you, as a due for all time; everyone of your household who is pure may eat it.
- בל חַלָב יִצַּהְר וָכַל־חַלֶב תִירִושׁ וִדְגַן רֵאשִיתִם אֲשֶׁר־יִתְנוּ לִיהוָה לְּךָ 12 All the best of the new oil, wine, and grain—the
 - choice parts that they present to הוהי —I give to you.
 - בביתך יאכלנו:
 - בכוּבֶּי כַּל־שַהוֹר לַדְ יִהְיָה לָּךְ יִהְיָה כָּל־שַהוֹר 13 The first fruits of everything in their land, that they bring to הוהי, shall be yours; everyone of your household who is pure may eat them.

 - 14 Everything that has been proscribed in Israel (proscribed in Israel See Lev. 27.28.) shall be yours.
 - 15 כַל־פָטֵר הַּחָם לְכַל־בַּשִּׂר אֲשֵר־יַקרִיבוּ לִיהוָה בַּאָדָם וּבַבּהַמַה יהיה־לַך אַך ו פַּדָה תפַבֶּה אַת בַכור הַאַדָם ואַת בַכור־הַבַּהְמַה הטמאה תפדה:
 - The first [male] issue of the womb of every being, human or beast, that is offered to הוהי, shall be yours; but you shall have the male first-born of human beings redeemed, and you shall also have the firstling of impure animals redeemed.
 - ופדויו מבורחבש תפבה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הַקרַש עשרים גַרָה הוא:
- Take as their redemption price, (their redemption price I.e., for human first-born; cf. Num. 3.44ff. For animals see Exod. 34.19–20.) from the age of one month up, the money equivalent of five shekels by the sanctuary weight, which is twenty gerahs.
- 17 אָך בכור־שור אוֹ־בכור כַשב אוֹ־בכור עוֹ לְא תפַּדֶה קדש הַם אָת־דַּמַם תַזְרָק עַל־הַמַזְבָּח וָאָת־חֵלְבַם תַקְטִיר אָשֵה לְרֵיחַ נִיחִח לִיהוָה:
 - But the firstlings of cattle, sheep, or goats may not be redeemed; they are consecrated. You shall dash their blood against the altar, and turn their fat into smoke as an offering by fire for a pleasing odor to הוהי.
 - 18 ובשַׁרָם יהיַה־לָּךְ כַּחַזָה הַתְּנוּפָה וּכִשַׂוֹק הַיָּמִין לִךְ יִהיֵה:
- But their meat shall be yours: it shall be yours like the breast of elevation offering and like the right thigh.

- 19 כָל ו תַרוּמָת הַקָּדָשִׁים אֲשֵׂר יָרֵימוּ בַנֵי־יִשִׁרָאֵלٌ לַיהוָה נָתַתִּי לְדָ וּלְבַנֵיךָ וִלְבַנתִיךָ אָתַךְ לְחַקִּ־עוֹלָם בִרִית מַלָּח עוֹלָם הוֹא לְפַנֵי יְהוֹה לָדָ וּלְזַרְעָדָ אָתַדְ:
 - All the sacred gifts that the Israelites set aside for הוהי I give to you, to your sons, and to the daughters that are with you, as a due for all time. It shall be an everlasting covenant of salt (covenant of salt See Lev. 2.13.) before הוהי for you and for your offspring as well.
- 20 וַיאמר יָהוָה אֵל־אָהַרוֹן בַאַרצַם לְא תַנְחוֹל וְחֵלֵכֶק לֹא־יִהיָה לְדָ בַתוֹכְם אָנִי חֶלְקָךָ וְנַחֲלָתִךָ בַתְוֹדְ בַּנֵי יִשִּׁרַאֵל:
 - And הוהי said to Aaron: You shall, however, have no territorial share among them or own any portion in their midst; I am your portion and your share among the Israelites.
 - וּלִבנֵי לֵוֹי הְנָה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׁר בִּיִשֹׂרָאֵל לִנַחֵלָה חַלֵף עַבְּדָתָם אשר הם עבדים את־עבדת אהל מועד:
- And to the Levites I hereby give all the tithes in Israel as their share in return for the services that they perform, the services of the Tent of Meeting.
- 22 וַלֹּא־יִקרבָוּ עֲוֹד בַנֵי יִשִׂרָאֵל אֱל־אָהֵל מוֹעֶד לְשֵׂאת חֵטָא לַמִּוֹת:
 - Henceforth, Israelites shall not trespass on the Tent of Meeting, and thus incur guilt and die:
- וּעָבַר הַלֵּוֹי הוֹא אַת־עַבדַת אָהֵל מועד והם ישאו עונָם חָקת עולָם לַדרתִיכֶם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:
- only Levites shall perform the services of the Tent of Meeting; others (others Lit. "they.") would incur guilt. It is the law for all time throughout the ages. But they shall have no territorial share among the Israelites;
- כי אַת־מַעשַר בּנִי־יִשׁרָאֵל אַשוֹר יָרִימוּ לַיִהוָה תְרוּמָה נָתָתִי לַלְוִיָם לְנַחֵלָה עַל־כָּן אַמַרְתִי לָהֶם בַתוֹךָ בַנֵי יִשְׁרָאֵל לָא יִנְחֵלִּה נַחַלַה:
- for it is the tithes set aside by the Israelites as a gift to הוהי that I give to the Levites as their share. Therefore I have said concerning them: They shall have no territorial share among the Israelites.
- 25 נידבר יהוה אל־משה לאמר:
 - הוהי spoke to Moses, saying:
- 26 ואַל־הַלָּוֹיָם תַּדְבֵּר וָאָמַרָתְ אֵלֶהֶם כִּי־תְּקְחוֹּוּ מֵאֶת בְּנֵי־יִשֹׁרָאֵל את־הַמַעשׂר אַשׂר נַתְתִי לכָם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנוֹ תרומת יהוֹה מעשר מן־הַמעשר:
 - Speak to the Levites and say to them: When you receive from the Israelites their tithes, which I have assigned to you as your share, you shall set aside from them one-tenth of the tithe as a gift to הוהי.

 - בן וַכְמַלְאָה מוְ־הַגְּרֵן וַכְמַלָּאָה מוְ־הַגָּרָן (כַמַלָּאָה מוְ־הַגָּרָן (כַמַלָּאָה מוְ־הַגָּרָן (כַמַלָּאָה מוְ־הַיָּקָב: 27 This shall be accounted to you as your gift. As with the new grain from the threshing floor or the flow from the vat,
- 28 כַן תַרִימוּ גַם־אַתֶם תַרוּמַת יָהוָֹה מַכֹּל מַעשׁרְתֵיכֶם אֲשֵׁר תִקחוּ מֵאֶת בני ישראל ונתתם ממנו את־תרומת יהוה לאהרן הכהן:
 - so shall you on your part set aside a gift for from all the tithes that you receive from the Israelites; and from them you shall bring the gift for הוהי to Aaron the priest.
- 29 מכל מַתְנֶתִיכֶם תַּלִּימוּ אָת כַל־תְרוּמַת יְהוָה מַכַּל־חֵלְבוֹ אַת־מִקְהַשׁוֹ ממנו:
 - You shall set aside all gifts due to הוהי from everything that is donated to you, from each thing its best portion, the part thereof that is to be consecrated.
 - 30 Say to them further: When you have removed the גרן וכתבואת יקב:
 - best part from it, you Levites may consider it the same as the yield of threshing floor or vat.

- אָלֶם חֶלֶּף (הוּאַ לָּלֶם חְלֶּף אַתָּם וּבְיּתְכֶם פְּי־שַׂכָּר הוּאַ לָּלֶם חָלֶף (אַנְּם אַתָּם וּבְיתְכֶם פִּי־שַׂכָּר הוּאַ לָּלֶם חָלֶף (אַנְּם אַתָּם וּבְיתְכֶם בִּאָתָם הּיִשְׂכָר הוּאַ לָּלֶם חָלֶף (אַנְּדְרָם אַתִּם וּבְיתְכֶם בִּאָהָל מוֹעָד: (אַנְּדְרָם הַיִּשִּׂכָר הוּאַ לָּלֶם חָלֶף מוֹעָד: (אַנְּדְרָם בִּאָרָה הוּאַ לָּלֶם חָלֶף הוּאַ בּיִּתְּבָם בְּאָהָל מוֹעָד: (אַנְּדְרָם הוּאַ לָּלֶם חָלֶף הוּאַ בּיִּתְּבָם בְּאָהָל מוֹעָד: הוּאַ לָּלֶם חָלֶף הוּאַ בּיִתְּבָּם בְּיִבּיתְּבָם בְּיִבּיתָּבְם בּיִּתַּבְּר הוּאַ לָּלֶם חָלֶף הוּאָל הַיִּבְּיִם בְּיִבְּיתִּבְּים הוּאַב בּיִּתְּבָּם בְּיִבּיתַּבְּם בּיִּתְּבְּם בּיִבְּיתַבְּם בּיִּתְּבָּם בּיִבּיתְבָּם בּיִבּיתְבָּם בּיִּבּיתְבָּם בּיִּבְּיתִּבְּם בּיִבּיתְבָּם בּיִּתְבָּם בּיִבּיתְבָּם בּיִבּיתְבָּם בּיִּבְּיתִּבְּם בּיִבּיתְבָּם בּיִבְּיתִּבְּם בּיִבּיתְבָּם בּיִּבְּיתְבָּם בּיִבְּיתִבְּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָם בּיִבְּיתְבָם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּב בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִבְּיתְבָּם בּיִּבְּיתְבָּיתְבָּם בּיִבְּיתְבּים בּיִּבְּיתְבּים בּיִּבּיתְבּים בּיִבְּיתְבּית בּיִיתְּבּים בּיִבּיתְבּים בּיִבְּיתְבּים בּיִבּיתְבּים בּיִּבְּיתְבּים בּיִּבְיתִּבְּים בּיתִּבּים בּיִבְּיתְבּים בּיִבּיתְבּים בּיִבְּיתְבּים בּיִבְּיתְבּים בּיִבּית בּיִים בּיִּבּים בּיִבּית בּיִּבּים בּיִבּית בּיִים בּיִּים בּיִבּים בּיִישִּיבָּם בּיבּיתְבּים בּיִים בּיִים בּיִבּים בְּיִישִּיבְּים בּיּבּית בּיִּבּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִיבּיתְבּים בּיִיבּיתְבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיִיבּית בּיבּים בּייבּית בּיּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיִיבּים בּייבּים בּייבּים בּיִיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּייבּים בּיבּיים בּיים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּיים בּייבּים בּייבים בּייבּים בּייבּים ב Tent of Meeting.

 - You will incur no guilt through it, once you have בְּהַרִימְכָּם אֶת־חֶלְבִּוֹ מִמְנוּ וְאֶת־קְדְשַׂיִ בְּנֵי־יִשְׂרָאָל לְא תְחַלְּלוּ וְלָא תִמְוּתוּ: בְיִי־יִשְׂרָאָל לְא תְחַלְּלוּ וְלָא תִמְוּתוּ: profane the sacred donations of the Israelites, lest you die.